

Жалба, подадена на 12 декември 2016 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия**(Дело T-890/16)**

(2017/С 063/42)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Scandlines Danmark ApS (Копенхаген, Дания), Scandlines Deutschland GmbH (Хамбург, Германия)
(представител: L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 30 септември 2016 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) относно някои мерки за помощ, предоставени на определени трети страни във връзка с финансирането на планирането, изграждането и експлоатирането на проекта за постоянна транспортна връзка в провлака Фемарн-Белт;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат десет основания.

1. Първото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че потенциалното свръхкомпенсиране при железопътните такси представлява съществуваща помощ, разрешена от решението за строителство.
2. Второто основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че безвъзмездното ползване на държавна собственост представлява съществуваща държавна помощ, разрешена от решението за строителство.
3. Третото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че държавните гаранции за третата засегната страна представляват съществуваща помощ, разрешена от решението за планиране.
4. Четвъртото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че капиталовите инжекции представляват съществуваща помощ, разрешена от решението за планиране.
5. Петото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че държавните заеми представляват съществуваща помощ, разрешена от решението за планиране.
6. Шестото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че държавната помощ, надвишаваща разрешената сума с решението за планиране представлява съществуваща помощ.
7. Седмото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че данъчните предимства представляват съществуваща помощ, разрешена от решението за планиране.
8. Осмото основание е твърдението, че Комисията е допуснала грешка в правото като е приела, че обжалваните мерки за помощ за фазата на планирането са били разрешени в решението за строителство.
9. Деветото основание е твърдението, че Комисията е нарушила задължението си да започне официална процедура по разследване.
10. Десетото основание е твърдението, че Комисията не е изпълнила задължението си по изложените съображения.